

## اطلاعیه در باره برگزاری

### پلنوم مشترک کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران و کمیته مرکزی کومه له

پلنوم مشترک کمیته مرکزی منتخب کنگره هشتم حزب کمونیست ایران و کمیته مرکزی منتخب کنگره یازدهم کومه له، در نیمه دوم آذرماه با حضور اکثریت اعضای آن برگزار شد و طی دو روز کار فشرده، اوضاع سیاسی ایران، کردستان، زمینه و ضرورت پیگیری شکل دادن به یک قطب سیاسی سوسیالیستی و پاره ای مسائل تشکیلاتی بمنظور بهبود فعالیت های حزب را مورد بحث و بررسی قرار داد.

در بحث اوضاع سیاسی ایران، نشست بعد از استماع گزارش کمیته اجرائی بر این واقعیت تاکید کرد که با شکست اصلاح طلبان حکومتی و رانده شدن آنها از حاکمیت، جناح محافظه کار با قبضه کردن قدرت و با اعمال کنترل بیشتر، در محتوای واقعی خود همان پروژه ها و سیاستهای جبهه دوم خرداد را با اندک تغییراتی دنبال می کند.

در عرصه داخلی با تداوم سیاست خصوصی سازی، بیکارسازی های گسترده و تغییر قانون کار در جهت تأمین منافع سرمایه داران برای تطبیق دادن رژیم اسلامی با نیاز سرمایه داری ایران و ادغام بیشتر آن در بازار سرمایه جهانی تلاش می کند. در عین حال به جریان لیبرالی و اصلاح طلبان بورژوائی میدان عمل میدهد تا تمام ظرفیت این جریان را نیز برای مهار و به کنترل درآوردن جنبش های اجتماعی بکار گیرد.

در عرصه سیاست خارجی تلاش جمهوری اسلامی بر محور از سرگیری مناسبات تجاری با کشورهای اروپایی، جذب سرمایه های خارجی و تلاش برای ورود به سازمان تجارت جهانی متکی بوده است. دیپلماسی اتمی نیز اساسا در خدمت دستیابی به همین اهداف و بهبود موقعیت منطقه ای بکار گرفته شد. با این حال جمهوری اسلامی که در داخل بر دریایی از نفرت و انزجار توده های مردم به ستوه آمده که خواهان سرنگونی آن هستند حکومت می کند، در سطح بین المللی نیز نتوانسته است که خود را از انزوا

بیرون بکشد.

شکست اصلاح طلبان حکومتی باعث شد که طبقه متوسط و اقشار مرفه جامعه که به پیشرفت پروژه‌های جنبش اصلاحات امید بسته بودند، افق و دورنمای خود را از دست بدهند. بورژوازی‌های تبعیدی و قانونی، هر دو دسته، در یک هماهنگی عملی در تلاش برای اعاده اعتماد و امید به اصلاحات در درون این اقشار اجتماعی با طرح شعار رفاندوم قانون اساسی به میدان آمده‌اند. آنها در تلاش هستند که تا صفوف خود را از پراکندگی بیرون آورده و به خلاء آلترناتیو پایان دهند. این بخش از اپوزیسیون بورژوازی علیرغم پراکندگی صفوفش و فقدان استراتژی واحد سیاسی آن نیرویی است که در تمام عرصه‌ها، جبهه چپ جامعه و آلترناتیو سوسیالیستی و کارگری را به مبارزه می‌طلبد.

در برابر این صف آرایی، جبهه کارگری و سوسیالیستی نه تنها باید ماهیت استراتژی لیبرالیسم ایران و بی پایه بودن دمکراسی خواهی آن را برملا کند بلکه باید راه کارهایی را هم که به منظور به بیراهه بردن و زیر پا خالی کردن جنبش‌های اجتماعی در مقابل آنها قرار می‌دهد، افشا کند و با اتخاذ سیاستهای درست و طرح راه‌حل‌های عملی، پیشروی این جنبش‌ها را تضمین نماید.

این کوشش‌ها و فعالیت‌های عملی برای تقویت روند برپایی تشکل‌های طبقاتی و توده‌ای کارگران، و حضور قدرتمند آن در صحنه سیاسی ایران و تلاش برای ایجاد پیوند با دیگر جنبش‌های آزادیخواهانه و دمکراتیک در جامعه، کم دردمترین راه سرنگونی جمهوری اسلامی سرمایه و رهایی از جهنمی است که این رژیم بپا کرده است. دستیابی به خواسته‌های صنفی که کارگران روزانه برای آن مبارزه می‌کنند و وادار کردن جمهوری اسلامی به عقب‌نشینی نیز از همین مسیر می‌گذرد.

در همین دوره ما شاهد گسترش مبارزات صنفی کارگران در سراسر ایران و جنب و جوش فعالین و پیشروان کارگری برای برپایی تشکل‌های توده‌ای و طبقاتی کارگران

بوده‌ایم. این تلاشها اگر چه تاکنون به برپایی تشکل‌های کارگری مستقل از سرمایه‌داران و دولت منجر نشده است، اما توانسته است نقشه‌های رژیم جمهوری اسلامی و سرمایه‌داران ایران را که می‌خواهند با جلب حمایت و همکاری سازمان جهانی کار، تشکل‌های مورد نظر خودشان را به کارگران قالب کنند، از قبل بی‌اعتبار سازند.

در مورد کردستان پلنوم یادآوری نمود که در ماههای اخیر جنبش کارگری کردستان تحرک امید بخشی به خود دیده است. اعتصابات کارگری کوره پزخانه‌ها، پشتیبانی توده گیر و گسترده از کارگران بازداشت شده اول ماه مه سقز، اعتصاب پی در پی کارگران نساجی کردستان که همبستگی وسیع کارگران و مردم شریف در بخشهای مختلف جامعه را به دنبال داشت، از نمونه‌های برجسته این تحرک جدید هستند.

در عین حال پلنوم مشترک تاکید کرد، با وجود اینکه پروژه اصلاح طلبان بورژوازی برای به انحراف کشاندن جنبش مردم کردستان در شکل رسمی و دولتی اش با شکست مواجه شده است و حرکت لیبرالی در بیرون از حاکمیت نیز بدنبال شکست اصلاح طلبان حکومتی دورنمایش تیره و تار شده است، با این وصف وجود گرایش لیبرالی و تلاش آن برای زیر پا خالی کردن و به بیراهه کشاندن جنبش انقلابی کردستان هنوز یکی از واقعیات عینی این جامعه است. جمهوری اسلامی که هدفش از ابتدا نابودی جنبش انقلابی کردستان بوده است، اکنون آشکارا به فعالیت نیمه علنی این گرایش لیبرالی و گروه‌های ارتجاع اسلامی که دوباره سر بلند کرده‌اند، با اغماض برخورد می‌کند.

پلنوم همچنین تلاش آشکار حزب دمکرات کردستان ایران برای تطبیق دادن سیاستهای خود با استراتژی آمریکا در منطقه را زیانبار ارزیابی کرد و آن را نشانه بن بست استراتژیک این حزب، بی‌ربطی آن به جنبش‌های واقعی در جامعه و انعکاس انزوای آن از توده‌های مردم کردستان دانست.

در مورد عراق بر این واقعیت تاکید شد با انتخابات ماه آینده در عراق، هیچ تغییری در ساختار قدرت بوجود نمی‌آید. دولت آمریکا با برگزاری این انتخابات می‌خواهد

وانمود کند که «رسالت تاریخی» خود مبنی بر ارائه الگوی دموکراسی در کشورهای توسعه نیافته خاورمیانه را بجا آورده است، حکومت را به عراقی‌ها واگذار کرده است، و از این راه می‌خواهد برای ادامه حضور نیروهایش در عراق و منطقه مشروعیت قانونی کسب کند. اما از زاویه مردم تشنه آزادی و امنیت در عراق که یک سال و نیم بعد از سرنگونی صدام هنوز زیر سایه وحشت ترور و بمباران و کشتار دسته جمعی بسر می‌برند، آنچه تحت عنوان انتخابات قرار است برگزار شود به هیچ وجه نتیجه اراده آزادانه و حق تعیین سرنوشت آنها نیست. این انتخابات می‌خواهد تقسیم قدرت و توازن قوای معینی در بین نیروهای سیاسی و دستجات و گروه‌های قومی و مذهبی را تحت نام دموکراسی جنبه قانونی بدهد. آنچه روشن است این انتخابات بحران سیاسی در عراق را حل نمی‌کند.

در مورد کردستان عراق، مردم کرد در مناطق خارج از کنترل دولتهای محلی کردستان تحت فشار گروههای شوونیست قرار گرفته اند و تا کنون شمار زیادی از آنها وادار به ترک خانه و کاشانه خود گردیده اند و از جانب دولت مرکزی و نیروهای متحدین هم هیچگونه حمایتی نمی‌شوند. در شهر کرکوک هم که وضعیت خاص تری دارد نیروهای ارتجاعی زمینه را برای رویارویی های قومی آماده میکنند. در بقیه بخشهای کردستان هم مردم با نگرانی و بی اعتمادی به سیاستهای جاری دولت مرکزی و آمریکا مینگرند و در سیمای این سیاستها امیدی به کسب حقوق ملی پایمال شده خود نمی بینند.

نظر به اوضاع سیاسی و شرایط مبارزه طبقاتی در ایران، نشست کمیته مرکزی‌ها در بخش دیگری از مباحث خود بار دیگر بر جهت گیری‌های کنگره هشتم حزب در رابطه با ضرورت کوشش برای ایجاد یک قطب سیاسی سوسیالیستی و کارگری تاکید کرد و در همین رابطه وظایف معینی در دستور کار کمیته اجرائی حزب قرار داد.

در مورد فعالیتهای حزب در خارج از کشور و نیز فعالیتهای نمایندگی کومله پلنوم بر اهمیت گسترش این فعالیتهای تاکید نمود. نظر به اینکه در خارج کشور ارگانهای مختلفی

دست‌اندرکار تبلیغ سیاستها و مواضع حزب هستند ، پلنوم بر ضرورت ایجاد هماهنگی بیشتر در امر تبلیغات تاکید کرد و به همین منظور مکانیسم‌های معینی را تعریف نمود.

پلنوم در ادامه کار خود عرصه‌های دیگر فعالیت حزب را مورد بحث و بررسی قرار داد و برای بهبود امور در این عرصه‌ها تصمیماتی را اتخاذ کرد.

کمیته اجرائی حزب کمونیست ایران

دی ماه ۱۳۸۳

دسامبر ۲۰۰۴